

Вечерта след като се нареди трапезата, стопанинът вади емеца от ралото, стопанката "очуква" три големи възлена от бъдника в огнището и ги слага върху емеца, слага и тамян. Стопанинът сменя калпака си прекадява трапезата, казва молитва и накрая изрича: "Да е спорна годината". След това прекадява хората около нея, яхъра с добитъка. Стопанинът качи с дясната ръка, отдясно на ляво, "за да плиза береке-та навътре, а не да излиза от къщата". /с. Любенова махала, Новозагорско/. А в с. Струпец трапезата прекадява неспрегна мома.

След прекадяването, стопанката изнася емеца навън. Стопанинът взема от свареното жито на трапезата, отива до баджата /огнището/ и хвърля през гомина като нарича: "Колкуту високу утиват зърната, толкуз високу да стани житото приз лятото."

Или: Толкова високо да е житото,
 толково да са ни голями теленцата,
 толкова да са ни едри овцети.

Всички сядат на трапезата, стопанинът разчупва питата и дава на всички. Едно парче слага в чинията с орехите, слага също и жито. Това се прави от трапезата на трите къдени вечери, /с. Чокоба/. В с. Стара река от трапезите на трите къдени вечери се отделя от храната и на Йордановден се "накърмя" добитъка.

Първия залък от Боговицата, момите отделят и го слагат под възглавницата, за да сънуват през нощта този, за който ще се омъжат.

След като се нахранят в някои села вдигат трапезата, а някъде /с. Градец/ старият стопанин влачи трапезата и говори: "Тази година трапезата е тежка, догодина да бъде по-тежка". Или членовете на семейството хващат четирите и края, дърпат я наляво и надясно и след това я оставят в най-тъмния ъгъл наведишната, защото се вярва, че ще дойде св. Богородица, за да яде.

Тамяният и свещта, с които са прекадили трапезата се вдигат.